

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/1327/2015
Identifikačné číslo spisu:	2211215421
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2211215421.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu B. H., bytom K., právne zastúpený JUDr. Helenou Buzgóovou, advokátkou so sídlom Alžbetínske námestie 2, Dunajská Streda, proti žalovanému O. O., K., právne zastúpený JUDr. Vladimírom Vargom, advokátom so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra 1738, Topoľčany, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 7C/51/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 25. marca 2015 sp. zn. 5 Co 208/2014, 5 Co 864/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre rozsudkom z 25. marca 2015 sp. zn. 5 Co 208/2014, 5 Co 864/2014 potvrdil rozsudok Okresného súdu Topoľčany z 10. júna 2013 č. k. 7C/51/2012-127, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 3 123,21 €, ktorej sa domáhal voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia; ďalej potvrdil výrok o uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 96,30 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V časti týkajúcej sa náhrady trov konania štátu odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil. Doplňujúci rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 31. januára 2014 sp. zn. 7C/51/2012 zmenil tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v sume 450,98 € na účet právneho zástupcu žalovaného, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno v tvrdení, že vada - nedostatočný tlak vo vysokotlakovej vetve, pre výskyt ktorej odstúpil od kúpnej zmluvy zo dňa 31. januára 2011, predmetom ktorej bolo motorové vozidlo KIA SORENTO čiernej farby, ev. č. R., výrobné číslo karosérie E., rok výroby XXXX za dohodnutú kúpnu cenu 9 200 €, existovala na vozidle už v čase jeho predaja. Tvrdenie žalobcu nebolo žiadnym spôsobom preukázané, nakoľko aj znalec uviedol, že reklamovaná závada - nedostatočný tlak vo vysokotlakovej vetve, sa v čase kúpy s veľkou pravdepodobnosťou ešte neprejavovala, aj keď už mohla byť v nejakom štádiu, avšak v tom prípade by išlo o skrytú vadu. Ak by žalobca mal problémy so štartovaním po celú dobu cca dvoch mesiacov od kúpy vozidla, je nepravdepodobné, že ako automechanik by nepátral po príčine tejto vady. Je nesporné,

že zodpovednosť za vady má objektívnu povahu, za ktorú predávajúci zodpovedá bez zreteľa na to, či o vade vedel alebo nie, ak však vec vykazovala vadu v čase uzavretia zmluvy. Táto skutočnosť však v konaní preukázaná nebola, naopak znaleckým posudkom bola vyvrátená. V časti týkajúcej sa náhrady trov konania štátu odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil ako nedôvodne vydaný (§ 221 ods. 1 písm. i/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“). Doplnujúci rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 31. januára 2014 sp. zn. 7C/51/2012 odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v sume 450,98 € (súd prvej inštancie žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal - pozn. dovolacieho súdu) majúci za to, že okolnosti danej veci, správanie účastníkov pred začatím súdneho konania síce odôvodňuje aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., avšak len čiastočne v rozsahu 50 %. O trovách dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešnému žalovanému priznal náhradu trov dovolacieho konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 137,01 €, a to za dva úkony právnej služby postupujúc podľa ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

2. Proti tomuto rozsudku dovolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol ho (spolu s rozsudkom okresného súdu) zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ku ktorému došlo v dôsledku chybného skutkového záveru súdov oboch inštancií, že vytýkaná vada sa v čase predaja vyššie uvedeného motorového vozidla ešte neprejavovala, a že o nej predávajúci/žalovaný nevedel. Opak je pravdou. V nadväznosti na uvedené dovolateľ podrobne zopakoval celý priebeh procesu vzniku kúpnej zmluvy, výskytu vady a správania sa zmluvných strán. Na základe uvedeného vyslovil presvedčenie, že predávajúci o vade pri predaji motorového vozidla vedel.

3. Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

4. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodných ustanovení § 470 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia veta prvá, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas dovolateľ zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Rozsudky dovolacieho súdu, proti ktorým by bolo dovolanie prípustné, sú uvedené v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok dovolacieho súdu nemožno podriaďiť pod žiadny dôvod prípustnosti dovolania v zmysle § 238 O.s.p., je zrejmé, že dovolanie proti rozhodnutiu dovolacieho súdu v predmetnej veci podľa tohto ustanovenia nie je prípustné.

7. Predmetné dovolanie by bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdil a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

8. Žalobca tvrdil, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v otázke zodpovednosti predávajúceho za vady predaného motorového vozidla. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Keďže však žalobca uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) v dovolaní, ktoré nebolo procesne prípustné, nemohol by dovolací súd podrobiť napadnutý rozsudok posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov. Nesprávne právne posúdenie veci bolo síce relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ho bolo možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladalo (pozri R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia

najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

10. Pokiaľ dovolateľ namieta, že postup súdov v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny, úplný, dovolací súd k tomu uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012). Ak k tejto nesprávnosti v niektorom súdnom konaní dôjde, nezakladá to procesnú vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p. Neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení môže prípadne viesť k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.); vadu takej povahy ale možno úspešne uplatniť iba v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad ale v danej veci nejde). Sama tzv. iná vada prípustnosť dovolania nezakladá.

11. Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. (viď tiež napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 5 Cdo 796/2015 a iné). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

12. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania v danom prípade je podľa § 238, § 239 O.s.p. vylúčená a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súde prvej inštancie a na odvolacom súde bolo postihnuté niektorou z väd uvedenou v § 237 ods. 1 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14.1 Toto rozhodnutie vo veci samej prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

14.2 V časti výroku o trovách dovolacieho konania rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.